

Jacek Rydzewski, Sarunas Milisauskas, Jan Machnik

Szarbia, gm. Skalbierz, woj. kieleckie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 9, 50

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na stanowisku w Strojcu mamy niewątpliwie do czynienia z osadnictwem neolitycznym. Po zostaje jednak dalej do wyjaśnienia rola i przynależność kulturowa konstrukcji kamiennych i palenisk. Interpretacja zasygnalizowanych zjawisk wymaga dalszych badań z udziałem specjalisty zajmującego się problematyką młodszej epoki kamienia na tych terenach.

Materiały znajdują się w PMA w Warszawie.

SZARBA, gm. Skalbierz
woj. kieleckie
Stanowisko 2

Zakład Archeologii Małopolski
Instytutu Historii Kultury
Materialnej PAN w Krakowie,
State University of New York
w Buffalo, USA

Badania prowadził mgr Jacek Rydzewski pod naukowym kierownictwem prof. dr. Sarunasa Milisauskasa i doc. dr. Jana Machnika. Pierwszy sezon badań. Osada kultury pucharów lejowatych.

Badania miały charakter sondażowy i były przeprowadzone w ramach szerszego programu badawczego, związanego z mikroregionem osadniczym kultury pucharów lejowatych w dorzeczu środkowej Nidzicy. Stanowisko znajduje się niedaleko /około 1,5 km/ od wielkiej osady tej samej kultury w Bronocicach /por. BRONOCICE w niniejszym tomie "Informatora"/, będącej niewątpliwie głównym punktem wspomnianego mikroregionu. Zajmuje ono niewielkie, odosobnione wzniesienie w brzeżnej strefie wysoczyzny ponad doliną Nidzicy.

W rozmieszczeniu wykopów posłużono się wynikami obserwacji powierzchniowej, dokonanej tu w 1973 roku. Założono więc trzy wykopy /z czego rozkopano dwa/ w centrum i w przygranicznych strefach występowania materiału powierzchniowego. Odsłonięta przestrzeń /1,5 ara/ ujawniła pozostałości niewielkiej, krótkotrwałej osady kultury pucharów lejowatych, ze śladami jak się wydaje - osadnictwa sezonowego. Za taką interpretacją przemawia charakter odkrytych obiektów /16 jam/ w większości bardzo płytkich, niewielkich rozmiarów, z kilkoma wypadkami stratygrafii i z minimalną ilością zabytków. Wydobyty materiał nie jest zbyt charakterystyczny; można ogólnie datować do na środkową fazę omawianej kultury.

Na terenie osady odkryto też grób ludzki szkieletowy /pozycja skurczona na prawym boku, na osi północ-południe, bez wyposażenia. Układ szkieletu może sugerować związki z kulturą ceramiki sznurowej.

Badania nie będą kontynuowane.